

1936. aastal üldrahvusliku aktsioonina päevakorra-
le kerkinud kodukaunistamise hoogtöö, mille ülesandeks
on maa välisilme kaunistamine ja korrastamine, arhi-
tektide, rakenduskunstnike ja kunstnike tähelepanu
juhtinud reale uutele tegevusaladele ja elustanud ka
sisustuskiisimustele pööratud tähelepanu.

Kunstinäitused. Kui juba 1935. a. võis märgata Tallin-
nas eelmisel aastal Kunstihoone avamise tagajärjel kunsti-
näituste tihenemist, siis 1936. a. on Tallinn näituste suhtes
eriti silmapaistev. Näituste osas on eeskätt Kujut. Kunsti
Sihtkapitali ostunäitused kevadpoolel ja sügisel kujunenud
meie kunstiliste saavutiste kaudseks peegeldajaks. Kevadisel
sihtkapitali valitsuse ostunäitusel — mida peeti 23. maist
5. juulini — võttis osa 71 kunstnikku 179 teosega; sügisel
ostunäitusel — 10. oktoobrist 1. novembrini — esines
54 kunstnikku 136 tööga.

Kevadisel näitusel märgati skulptuuri paremust maali-
kunstiga võrreldes. Silmapaistvaiks esinejaiks olid kujurid
F. Sannamees, E. Jõesaar ja M. Saks portree alal ja Jõesaar,
Vomm ja A. Kaasik figuraalses käsitluses. Sügisnäitusel oli
aga vastupidiselt maalikunst paremini esindatud. Tähepand-
avamate saavutistena nimetati A. Janseni portreed, E. Adam-
soni natüürmorti ja mäestikke ja A. Bergmani, A. Johani,
J. Võerahansu ja R. Uutmani töid.

Muudest ühisnäitustest olgu mainitud Tallinna Uue
Kunstnike Koondise 4. järjekorraline näitus mais, Eesti Aka-
deemilise Kunstnike Koondise näitus septembris ja Tartus
„Pallase“ 17. järjekorraline näitus märtsis. Eespool maini-
tud Tallinna näitused ei lisanud meie kunstiloomingu täna-
päevale uut väärtuslikku: näitusel esinesid nooremad eesti
kunstnikud, kelle toodang on alles kujunemata nii kunstiliselt
kui tehniliselt, ja — rida muulasest-kunstnikke, kes pole veel
oma loomingus küllaldaselt kohanenud meie kunstieluga.
Seevastu „Pallase“ kunstinäitus Tartus andis kohalikule pub-
likule võimaluse tutvumiseks meie silmapaistvate nooremate
ja keskikka kuuluvate kunstnike jooksva ateljeetoodanguga.

Üksiknäitustest 1936. a. mainigem E d. K u t s a r i ja
A. K a i g o r o d o f f i näitusi Tartus, mis andsid hea tunnis-
tuse nende kunstnike küpsemisest ja Ed. V i i r a l t i näitust
Tallinnas ja Tartus, mis kujunes meie 1936. a. kunstinäituste
sarjas suursündmuseks. Ülevaatenäitusena esitas see kunst-
niku loomingut umbes 20 aasta ulatuses. Kuigi meie kunsti-
ringkondade suhtumine Viiralti toodangusse oli ka varem
pooldav, ometi see näitus aitas igati selgitada ta loomingu
tähtsust eesti kunstis. Üldiselt tunnustati eriti kunstniku